

ОСОБЛИВОСТІ МОРАЛІ МАЙБУТНЬОГО

Мораль, як одна з форм особистісної свідомості характеризує себе як система уявлень та поглядів, що відповідають за поведінку людини. В основу моралі покладаються переконання людини, звичаї та традиції, за котрими вона виховувалась, вплив громадської думки. Ця категорія охоплює всі сфери суспільного життя: сім'ю, політику, виробництво, соціальну сферу, а також ті, що не відносяться до регульованих державою чи громадськістю категорій, таких як дружба, побут, особисті стосунки тощо. Мораль є свідченням певного рівня розвитку людини, її духовної зрілості та вихованості.

Сучасне суспільство можна охарактеризувати підвищеною активізацією діяльності, зростанням інтересу до свого майбутнього, прагненням до успіху. Але доцільним буде згадати, що паралельно з цим, як парадокс, поширені пригнічений настрій, обтяженість буденними турботами та навіть інколи при наявності повного і гармонійного життя, абсолютно відсутня жага до яскравого майбутнього. Низький рівень духовно-емоційної життєздатності призводить до бажання особистості знайти духовну свободу, комфорт, благополуччя.

Виходячи з цього мораль майбутнього має знайти рішення цих проблем, аби розвиватися і еволюціонувати. А саме під «мораллю майбутнього» слід мати на увазі формування шанобливого ставлення кожної людини до цінностей родини, нації, людства; створення нових і вдосконалення існуючих психологічно перетворених засобів тлумачення сенсу життя. В свою чергу релігія повинна стати не засобом збагачення, а процедурою богослужіння, допомагати розвивати образність та емоційно-духовне збагачення. Також важливою ланкою є відкриття в кожній людині її обдарованості, талантів, призначення, без реалізації яких життя має обмежений сенс. Недарма більшість з світових релігій є прибічниками аскетизму, адже теперішній час доводить, що матеріальні блага додають щастя лише духовним жебракам. Отже, аскетизм, у деякій мірі, теж можна додати до складових моралі майбутнього.

Моральні імперативи як явище моральної свідомості утверджується в сенсі засобу утримання суспільних стосунків. Нині ідея морального ставлення людини до світу зберігає себе переважно як явище філософської рефлексії над буттям. У єдності моральної свідомості, моральної практики та морального ставлення відображається суспільність як сутнісна визначеність людського життя. Гармонійний розвиток особистості та глибокі моральні якості зроблять мораль і людську поведінку накопиченим неоціненим досвідом, який зробить суспільство та індивідів у ньому кращими в найближчому майбутньому.

Науковий керівник – Черноног Р. А., канд. філос. наук. доц.